

15th November 1961] [Sri R. Srinivasa Iyer]

Provided that such permission shall not be refused if—

(a) the tree constitutes a danger to life or property ;
or

(b) the tree is dead, diseased or wind-fallen; or

(c) the tree has silviculturally matured; . . .'

Now we are substituting a new clause for the existing clause (c) and it reads as follows :—

'the tree is to be cut for the improvement of coffee crop in any coffee plantation in such area in any hill station as the Government may, by notification, specify in this behalf; . . .'

The proposed clause in the Bill says—

'the tree is to be cut in any coffee plantation in Yercaud Panchayat area for the improvement of coffee crop.'

The amendment proposed is a better draft and a better wording and it gives the Government control over the orders of the Collector and also over the notification of an area in any hill station. As I stated already, when the Collector gives permission, he may consider all the points and whether the cutting of the trees as such is necessary not only for the improvement of the coffee crop but also for the cultivation of new coffee crop.

The amendment was put and carried.

Clause 2 as amended was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move—
'That the Madras Hill Stations (Preservation of Trees) Amendment Bill, 1961 (L.A. Bill No. 53 of 1961), as amended be passed.'

DEPUTY SPEAKER : The question is—
'That the Madras Hill Stations (Preservation of Trees) Amendment Bill, 1961 (L.A. Bill No. 53 of 1961), as amended be passed.'

The motion was put and carried and the Bill as amended was passed.

(3) THE MADRAS CATERING ESTABLISHMENTS (AMENDMENT)
BILL, 1961 (L.A. BILL NO. 40 OF 1961).

* THE HON. SRI M. BHAKTAVASALAM : Mr. Deputy Speaker, Sir, I move—

'That the Madras Catering Establishments (Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 40 of 1961) be taken into consideration.

Sir, according to sub-section (2) of section 11 of the Madras Catering Establishments Act, 1958, every employee shall be allowed in each calendar year a holiday of one whole day on the 26th January and the 15th August and five holidays each of one whole day for each festival as the Inspector may, in consultation with the employer and employees, specify.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [15th November 1961]

The employee will be entitled to wages on the above holidays. Sub-section (4) of section 11 of the Act prescribes that where an employee works on any holiday-allowed under the Act, he shall at his option be entitled to wages at twice the ordinary rate of wages or to wages at the ordinary rate of wages and to avail himself of a substituted holiday with wages on any other day.

It is considered that provision should be made in the Act to enable the employer to require an employee to work on a national or a festival holiday provided he is given the option to avail of a substituted holiday or to get wages at twice the ordinary rate of wages for the holiday.

It is also considered that section 29 of the Act should be amended to give effect to the recommendation of the Committee on Subordinate Legislation regarding the placing of rules on the table of both House of the Legislature.

The Government of India have no objection to the State Government undertaking the proposed legislation. I move that the Bill be taken into consideration.

DEPUTY SPEAKER : Motion moved—

'That the Madras Catering Establishments (Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 40 of 1961) be taken into consideration.'

10-00
a.m.

SRI P. S. CHINNADURAI : மதிப்புக்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்த மசோதாவானது தொழிலாளர் களுடைய நலனை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்தச் சபையிலே டிரேபிளிக்கப்படவில்லை என்பதுதான் முக்கியமாகக் கவனிக்கப் படவேண்டியது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஹோட்டல் சொந்தக்காரர்கள் நலனையும், அவருடைய லாபத்தையும் மாதிரி கவனத்தில் கொண்டு பார்த்தால் தேசிய விடுமுறை நாட்களிலே கூட தொழிலாளர்கள் வேலை செய்யவேண்டுமென்பது சரியாக இருக்கும். ஆகவே, இந்த மசோதாவானது முதலாளிகளுடைய நிர்ப்பந்தத்துக்கு இடம் அளிக்கக்கூடிய முறையில் வந்திருக்கிறது என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். தொழிலாளர்களுக்குப் பிரதிகூலமான ஒரு முறையில் மசோதாவை இப்போது திருத்த வேண்டிய அவசியம் என்ன நேர்ந்து விட்டது என்று எனக்குப் புரியவில்லை. தேசிய விடுமுறை தினம் தேச மக்கள் அத்தனை பேருக்கும் பொதுவானது. அதனைத் தொழிலாளர்கள் மட்டும், ஹோட்டல் தொழிலாளிகள் மட்டும் அது பவிக்காமல் இருக்க வேண்டுமென்று நம்முடைய மனதிலே ஏற்படவேண்டும்? ஹோட்டல் முதலாளிகள் வேண்டுமானால் அந்த தினத்தில் கூட்டமாக வரும் மக்களின் உற்சாகத்தையும், அவர்கள் மூலம் கிடைக்கும் வருமானத்தையும் அதுபவிக்க முற்படலாம். அவர்கள் தங்கள் லாபம் கருதி தொழிலாளர்கள் அந்த தினமும் வேலை செய்ய வேண்டுமென்று நினைப்பதில் ஆச்சரியம் இல்லை. ஆனால் நாம் ஏன் அதற்குக் துணையாக இருக்கவேண்டு

15th November 1961] [Sri P. S. Chinnadurai]

மென்று கேட்க விரும்புகிறேன். எனவே இந்த உத்தேசத் திருத்த மசோதாவைக் கைவிடுவது நல்லது. தொழிற்சங்கங்கள், தொழிலாளர்களுடைய ஆலோசனை, சம்மதமின்றி, இப்படிப் பட்ட மசோதாவைக் கொண்டு வரவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஒன்றும் ஏற்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, இப்போது இந்தச் சபை இதை ஆலோசனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளாமல் நிறுத்தி வைக்கலாம் என்று சொல்லி என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

***SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI:** கனம் தலைவர் அவர்களே, சென்னை ஹோட்டல் நிறுவனங்கள் (திருத்த) மசோதா, சென்னை தொழில் நிறுவனங்கள் (தேசிய பண்டிகை, விடுமுறை நாட்கள்) (திருத்த) மசோதா இரண்டும் தற்போது திருத்தங்களாக வந்திருக்கின்றன. வருஷத்தில் 7 நாட்கள் பண்டிகை விடுமுறை நாட்களாக இருக்கவேண்டும், அவைகளைத் தொழிலாளர்கள் கண்டிப்பாக அனுபவிக்க வேண்டுமென்ற முறையில் இதுவரை இருந்து வந்தது. சில ஸ்தாபனங்களில் இந்தப் பண்டிகை விடுமுறை நாட்கள் கொடுக்கப்படாமலே இருக்கின்றன. பாக்டரி சட்டத்தின் கீழ் இருக்கும் விடுமுறை நாட்கள் தவிர வேறு நாட்கள் சில ஸ்தாபனங்களில் இருக்கின்றன. இந்த 7 நாட்கள் கூடுதலாகக் கொடுத்தது ஒரு அனுபவம். அது சட்டமாக இருப்பதன் காரணமாக முதலாளிகள் தப்பித்துக் கொள்ள வேறு வழி இல்லை. இருந்தாலும் அநேக ஸ்தாபனங்கள் லேபர் இன்ஸ்பெக்டர்களை ஏமாற்றி தொழிலாளர்களுக்கு விடுமுறை கொடுக்காமலே வேலை வாங்கும் பல ஸ்தாபனங்களும், தொழிற்சாலைகளும் நகரத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. கிராமங்களிலும் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்த லேபர் இன்ஸ்பெக்டர்கள் போதுமான அளவு இல்லாததும், சரியான மேற்பார்வை இல்லாததுதான் இதற்குக் காரணம். இந்த 7 நாட்களில் ஜனவரி 26-ம் தேதி குடியரசு தினமும், ஆகஸ்ட் 15 சுதந்திர தினமும் கட்டாய விடுமுறையாக வைத்திருக்கிறார்கள். எந்தத் தொழிலாளியும் அந்த நாட்களை அவ்வளவு அவசியம் என்று கருதவில்லை. அவர்கள் தங்களது நாளாகக் கொண்டாடுபதில் சர்வதேச ரீதியில் உள்ள மே தினத்தைக் கட்டாய விடுமுறையாகக் கொண்டு வர இன்னும் முன் வரவில்லையே என்பதுதான் என்னுடைய குறை. கூடிய சீக்கிரத்தில் இதைச் செய்ய வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த விடுமுறை நாட்கள் சில இடங்களில் 7 நாட்கள், 10 நாட்கள், 15 நாட்கள், 20 நாட்கள் என்று இருக்கிறது. ஒரு இடத்திற்கும் மற்றொரு இடத்திற்கும் இந்த எண்ணிக்கை மாறுகிறது. இதையெல்லாம் ஒன்றாக்கி, ஒரே அளவாக விடுமுறை அளிக்கும் வகையில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தப் பண்டிகை விடுமுறை மாதிரி, தொழிலாளர்கள் வருஷத்தில் ஒரு முறை வெளியே சென்று எல்லா

[Sri S. Pakkirisami Pillai] [15th November 1961]

வற்றையும் கற்றுக் கொள்ளக்கூடிய முறையில், மொத்தமாக சில நாட்கள் விடுமுறை வேண்டுமென்று கேட்கும் நாள் வெகு தூரத்தில் இல்லை.

இந்தத் திருத்த மசோதாவைப் பொறுத்த வரையில், பண்டிகை விடுமுறை நாட்களில் தொழிலாளிகள் வேலை செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால் அவர்களுக்கு இரட்டிப்புச் சம்பளம் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக, அந்த இரட்டிப்புச் சம்பளத்தைக் கொடுக்க எந்த முதலாளியும் இஷ்டப்படமாட்டார். இந்தச் சட்டத்திலே இன்னொரு விதியைச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். அப்படி இரட்டிப்புச் சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை யென்றால் அந்த நாளுக்குப் பதிலாக இன்னொரு நாள் லீவ் கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாற்று லீவ் தான் சிலைக்கும். இதிலே தொழிலாளர்களுக்கு என்ன லாபம் இருக்கிறது? தொழிலாளி சந்தோஷமாகக் கொண்டாடக் கூடிய பண்டிகை நாளில் வேலை செய்துவிட்டு இன்னொரு நாள் விடுமுறை எடுத்துக்கொள்வது அவனுக்கு நன்மையாக இல்லையே. ஆகவே, இந்தச் சட்டமானது தொழிலாளிகளுக்கு அனுகூலம் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமையில் இல்லை. பக்கிங்ஹாம் மில்லில் வார விடுமுறை நாளில் தொழிலாளிகள் வேலை செய்தால் அவர்களுக்கு 1½ நாள் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. அதே மாதிரிப் பண்டிகை நாளில் வேலை செய்தாலும் முன்பு 1½ நாட்கள் கொடுத்து வந்தார்கள். ஆனால் இந்தச் சட்டம் வந்த பிறகு அவர்கள் அதை மாற்றி, 1½ நாள் சம்பளம் கொடுப்பதற்கு பதிலாக ஒரு நாள் சம்பளம் கொடுத்து விட்டு இன்னொரு நாள் லீவ் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லுவட்டார்கள். அவர்களுக்கு ஏற்கனவே இருந்த வசதி பறிக்கப்பட்டு விட்டது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே, இது பற்றி நான் இங்கே ஒரு திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். அந்தத் திருத்தத்தின்படி பண்டிகை நாட்களில் வேலை செய்கின்றவர்களுக்கு 1½ நாள் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும், அதோடு கூட ஒரு நாள் “ஸப்ஸ்டிடியூட் ஹாலிடே” இருக்க வேண்டும் என்பதுமாகும். அதுதான் நியாயம். அந்த நியாயத்தைத் தவிர்ப்பது நல்லதல்ல என்று கூறி என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI T. T. DANIEL: Mr. Deputy Speaker, Sir, while discussing this Bill, may I place two important points for the kind consideration of the Hon. Minister. According to me the proposed amendment offends the very scope and character and object of the existing Act. The amendment if it is passed will practically amount to repealing the existing Act. The objects and reasons of the existing Act say that employees should have national holidays as a matter of right. That was the fundamental object on which the existing Act stands. The Act was passed in such a way that employees shall not be compelled by the employer to work on national holidays and option was given under the existing Act to the worker, if he so chose in his own interest

15th November 1961] [Sri T. T. Daniel]

to work on a national holiday. These are the two corner stones on which the existing Act stands. If these two primary features are removed from the existing Act, then there is practically no existing Act itself. I would therefore suggest that at least in the case of national holidays there should not be the right of the employer to ask the employee to work on a national holiday. It is all contrary to modern conception. No employee working in whatever part of our country should be compelled by any employer to work on a national holiday. The right to work or not to work under the present conditions should be given only to the employee. That is in consonance with all the discussions which we had at the time of passing the existing Act. The Hon. Minister may kindly go through all opinions expressed on the floor of the House at the time of the passing of the existing Act. We all welcomed that measure (it was a historic Act that was passed by the State Legislature) because it gave the right to the employee not to work on a national holiday and also took away the right of compulsion on the part of the employer to compel the employee to work on a national holiday. So I would kindly bring to the attention of the Hon. Minister that at least in the matter of two national holidays, there should not be the right on the part of the employer to compel the employee to work on those national holidays.

Secondly so far as rules and notifications are concerned, it appears that Government have to place the rules and notifications as soon as possible on the table of the two Houses, so that the two Houses may give their consent. Sub-clause (4) of clause 3 states as follows :—

“(4) Every rule made or notification issued under this Act shall, as soon as possible, after it is made, or issued, be placed on the table of both Houses of the Legislature, and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making any modification in any such rule or notification or both Houses agree that the rule or notification should not be made or issued, the rule or notification shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be, so however, that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that rule or notification.”

It appears that rules and notifications, even after they are modified, would not prejudice the validity of anything previously done. I would suggest that it is not necessary. If the rules and notifications are annulled completely, then all the proceedings that are taken under these rules and notifications by Government are absolutely void and all the actions that were taken under those rules and notifications have to be considered as mere nullity. From the last sub-clause of clause 3 of the present Bill, it appears that whatever that is done in pursuance of a rule or notification that is passed under the Act, even though afterwards that rule or notification is held quite contrary to the Act or modified, even

[Sri T. T. Daniel] [15th November 1961]

then, what was done previously should stand. I would suggest therefore that the last paragraph of clause 3, viz., sub-clause (4), should be suitably amended omitting the words that occur in the end which are as follows—

“that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that rule or notification.”

* SRI R. SRINIVASA IYER : ஸார், இந்த மசோதாவைக் கைவிட வேண்டுமென்று சிலரும், இதைத் திருத்தவேண்டுமென்று சிலரும் எனக்கு முன் பேசியிருக்கிறார்கள். இந்த மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன். தேசிய விடுமுறை நாள் என்று விடுகிற நாட்களில் முக்கியமாக பொதுமக்கள் அனைவரும் அந்த நாள் எதற்காக விடப்பட்டதோ அதைக் கொண்டாட விடப்பட்டிருக்கிறது. வீட்டிலேயே உட்கார்ந்துகொண்டு வெளியே—வாசலிலே போகாமல் கொண்டாடுகிறதல்ல. துக்கசாகரத்தில் இருக்கிற மாதிரி சிலர் சில பண்டிகைகளில் இருப்பது போல அந்த மாதிரி இருக்க நாஷனல் ஹாலிடே விடவில்லை. பொதுமக்கள் வெளியே போய், பல இடங்களுக்குப் போய், இதர ஊர்களுக்குப் போய் வேடிக்கை பார்ப்பதோ அல்லது சந்தோஷமாக கொண்டாடுவதோ பழக்கம். ஒரு பெரிய விசேஷத்தைக் கொண்டாடுவதானால் ஹோட்டல்களுக்குப் போகாமல், காப்பி, பலகாரம், சாப்பாடு சாப்பிடாமல் இருக்க முடியாது. கனம் அங்கத்தினர் சின்ன துரை அவர்கள் தொழிலாளி பலியாக வேண்டுமா என்று கேட்டார்கள். தொழிலாளிகளைப் பற்றிப் பேசுவதற்குத் நாங்கள் தான் இருக்கிறோம். தொழிலாளிகளைப் பற்றி மற்றவர்கள் பேச மாட்டார்கள் என்று நினைப்பது தவறு. தொழிலாளிகளையும் சேர்த்துத்தான் பேசுகிறேன். தொழிலாளிகளுக்கு என்று விசேஷ உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று துருவித் துருவிப் படித்துப் பார்த்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதிலே என்ன இருக்கிறது—தொழிலாளியை வேலை செய்யும்படி கேட்கலாம்—“மே ரிக்வொயர்”—என்று இருக்கிறது. அவர்கள் சம்மதப்பட்டால் கேட்கலாம் என்று இருக்கிறது. அதோடு இன்ஸ்பெக்டருக்கு வேறு நோட்டீஸ் கொடுக்க வேண்டும். அதிலே இன்ஸ்பெக்டருக்குக் கூட அதிகாரம் இருக்கிறது சட்டத்திலே—அந்தத் தொழிலாளிகளை வேலை செய்யச் சொல்லவே கூடாது என்று கூடச் சொல்லலாம். அப்படி ஒரு நாளில் வேலை செய்தால் இன்னொரு நாளை விடுமுறை நாளாகக் கேட்டுக் கொள்ள உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வேலை செய்யும் நாளுக்கு சம்பளம், சாப்பாடு எல்லாம் இருக்கின்றன. இரண்டு நாள் சம்பளம் கூட இருக்கிறது, நாஷனல் ஹாலிடேயில் வேலை செய்வதற்கு பதிலாக. ஆனதால் ஹோட்டலில் வேலை பார்க்கிறவர்கள் ஜாஸ்தியா? அல்லது பொது மக்கள் ஜாஸ்தியா? 10 தொழிலாளிகள் ஒரு ஹோட்டலில் வேலை பார்க்கிறார்கள் என்றால் அவர்களுள் 5 பேர்களை வைத்துக்கொண்டு சர்வீஸ் செய்யும் முறை

15th November 1961] [Sri R. Srinivasa Iyer]

யில் ஹோட்டல் முதலாளிகள் செய்யவேண்டும். ஞாயிற்றுக் கிழமை ஒரு ஊருக்குப் போனால் அங்கே இருக்கக் கூடிய எல்லா ஹோட்டல்களும் சாத்தியிருக்கின்றன. ஹோட்டல் தொழிலாளிகள் சங்கமும், ஹோட்டல் முதலாளிகள் சங்கமும் கூடி மாறி மாறி ஒருவர் ஞாயிற்றுக் கிழமை மூடுவது, ஒருவர் சனிக்கிழமை மூடுவது என்ற முறையில் இருக்கிறது. ஒரு ஊரில் இருக்கக்கூடிய கடைகள் 50 என்று இருந்தால் ஒவ்வொரு நாளும் 7 அல்லது 8 கடைகள் சாத்தக்கூடிய முறையில் இருக்கிறது. தொழிலாளிகளும் முதலாளிகளும் ஒற்றுமையாக இருந்து செய்யவேண்டியது தான் முறை. இதிலே என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது?

‘any employee may be required by the employer to work on any holiday allowed under that sub-section, if the employer has not less than twenty-four hours before such holiday,—

(i) served in the prescribed manner on the employee a notice in writing requiring him to work as aforesaid; and

(ii) sent to the Inspector and exhibited in the premises of the catering establishment a copy of such notice’.

‘where an employee works on any holiday allowed under sub-section (2), he shall, at his option, be entitled to wages at twice the ordinary rate of wages as defined in the Explanation to section 8 for such day, or to wages at the ordinary rate of wages defined as aforesaid for such day and to avail himself of a substituted holiday with wages on any other day.’

அப்படி வேலை செய்தால் அவர்களுக்கு அன்றைக்கு இரட்டைச் சம்பளம். இது ஹோட்டல் தொழிலாளிகளை பழி வாங்குவது அல்ல—இரட்டைச் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். மாற்று விடுமுறைதான் வேண்டுமென்றால் ஒரு நாள் சம்பளம், வேறு ஒரு நாள் விடுமுறை என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. தொழிலாளி வேலை செய்ய மாட்டேன் என்று சொல்லலாம். ஆனால், வேலை செய்தால் சாப்பாடு, சம்பளம் எல்லாம் இருக்கிறது. ஆகையால் ஹோட்டல் முதலாளிகள் பிழைப்பதற்கு அவர்கள் வேலை செய்யவேண்டுமென்று தொழிலாளிகளைக் கஷ்டப்படுத்தி அவர்கள் லாபம் அடைவும் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது என்று சொல்வதும், அதனால் இது கைவிடப்பட வேண்டும் என்று சொல்லுவதும் சரியல்ல. ஹோட்டலில் இன்றைக்கு காப்பி விலையை ஏற்றினால் கட்டுப்பாடு செய்கிறோம்—சாமான்களின் விலையை ஏற்றினால் கட்டுப்பாடு செய்கிறோம். வீக்லி ஹாலிடே தவிர நாஷனல் ஹாலிடே என்று 7 நாட்கள் கொடுத்தோம்.

இப்போது இந்த மே தினத்தைச் சேர்ப்பதா, வேறு நாட்களைச் சேர்ப்பதா என்பதை அலசிப் பார்த்து செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இப்போதுள்ள மசோதா நியாயமானது. இதிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற உரிமை ஒட்டல் முதலாளிகளுக்கும், ஒட்டல் தொழிலாளிகளுக்கும் நல்ல முறையிலே அமைந்திருக்கிறது. இதிலே எந்த விதமான நிர்ப்பந்தமே கிடையாது. நஷ்டப்பட்டி வேலை செய்தால் செய்யலாம். எனக்குத் தெரிந்த வரையில், சில தொழிலாளர்

[Sri R. Srinivasa Iyer][15th November 1961]

கள் விடுமுறை நாட்களில் வேறொரு ஓட்டலில் வேலை செய்து சம்பளம் வாங்கிக் கொள்கிறார்கள். இது அநேக இடங்களிலே நடக்கிறது. இஷ்டப்பட்டு வேலை செய்தால், இரவு பகலாக வேலை செய்து சம்பாதிக்கலாம். ஒரு இடத்தில் 8 மணி நேரம் வேலை செய்துவிட்டுக் கூட, மற்றொரு இடத்திலே வேலை செய்து ஊதியம் பெற்றுக் கொள்ளலாம். அதிலே எவ்விதக் கட்டுப்பாடும் கிடையாது. அப்படி சம்பாதித்து பிள்ளை குட்டிகளுக்கு நிறைய கொடுக்கலாம். ஆனால் National Holiday என்று பொது மக்களுக்கு ஒரு விடுமுறை நாளை கொடுத்து, அவர்களை அதை கொண்டாடச் சொல்லிவிட்டு, அப்படிக் கொண்டாடுவதை முன்னிட்டு அவர்கள் ஊர்களிலிருந்து சென்னைக்கோ அல்லது வேறு பட்டணத்திற்கோ வந்தால், ஓட்டல் மூடப்பட்டு, காப்பி கிடையாது, டிபன் கிடையாது என்பதைக் கண்டு அவர்களை துக்கம் கொண்டாடுவதற்கு இந்த நேஷனல் ஹாலிடே அவர்களுக்கு விடப்படுகிறது. அவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டிய கடமை சர்க்காருக்கும் உண்டு, ஓட்டல் முதலாளிகளுக்கும் உண்டு, அதேபோல் ஹோட்டல் தொழிலாளிகளுக்கும் அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்ற வகையிலே கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இதிலே எந்தவிதமான நிர்ப்பந்தமே கிடையாது. ஒரு வனுக்கு தலையை வலிக்கின்றது என்று சொல்லிவிட்டால், அவனைக் கட்டாயப் படுத்தப் போவதில்லை. “மே டிருயர்” என்று நான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவன் வேலை செய்வதற்கு சம்மதப்பட்டால் வேலை செய்யலாம் என்று நான் சொல்லப்படுகிறது. அப்படி வேலை செய்தாலும், அவனுக்கு முன்னதைவிட அதிகமான உரிமை கொடுக்கப்படுகிறது. அதாவது இரண்டு நாள் சம்பளத்தை வேண்டுமானாலும் அவன் வாங்கிக் கொள்ளலாம், அல்லது ஒரு நாள் சம்பளமும், ஒரு நாள் விடுமுறையும் வேண்டுமானாலும் வாங்கிக் கொள்ளலாம். இதை அவர்களுடைய ஆபீஸ்குக் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த மசோதாவை நான் வரவேற்கின்றேன். இது பொதுமக்களுக்கும் நல்லது; ஓட்டல் முதலாளிகளுக்கும், அதிலே வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளிகளுக்கும் நல்லது என்று நான் கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஸ்ரீ. டி. டி. டானியல் அவர்கள் 4-வது சப்-செக்ஷனைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இது எல்லாச் சட்டத்திலும் உள்ளது. சென்டிசல் ஜெனரல் கிளாஸஸ் ஆக்ட் 6 (எப்) ஆகியவைகளிலேயும் மதராஸ் ஆக்டிலேயும் 8 (எப்) பில் இது இருக்கிறது. இப்போது இந்த மாறுதல் செய்ய வேண்டுமென்றால், எல்லாச் சட்டத்தையும் முதலிலே மாறுதல் செய்யவேண்டும். ஏற்கனவே உள்ள சட்டப்படி செய்யப்பட்ட ஒரு காரியத்தை புது சட்டத்தினால் அல்லது விதியினால், திருத்தத்தினால் பாதிக்க முடியாது. இந்த ஆக்டைப் புதிதாக கொண்டு வருகிறோம். இரண்டு சட்டசபைகளும் இதிலே உள்ள ரூல்களை திருத்தலாம். அல்லது ரூல்களை மாற்றியமைக்கலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதை ரத்து பண்ணி

15th November 1961] [Sri R. Srinivasa Iyer]

விட்டால், அந்த ரூல்படி ரெஸ்டிரெண்டுகளினிடும். அதாவது மாற்றியதைத் திருப்பிக் கொண்டு வருவது சாத்தியமான காரியமல்ல. இதனாலே இந்த கடைசி கிளாஸ் ரொம்பவும் அவசியம் தான். ஆகவே இந்த மசோதாவை அதிலே உள்ளபடி பூராவாகவே இருக்க வேண்டுமென்று வரவேற்று, இதை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* SRI V. SANKARAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, எனக்கு முன்னால் பேசிய ஸ்ரீ. ஆர். சீனுவாச அய்யர் அவர்கள் சொல்லிய கருத்துக்களை நான் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. பொதுவாக, இரண்டு நாள் தேசிய திருநாள் என்று விடுமுறை விடப்பட்டு, அந்த நாட்களிலே எல்லோரும் வெளியே போய் உல்லாசமாக ஓட்டல்களுக்கு எல்லாம் செல்வார்கள் என்றும், அதற்கு நாம் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்றும் அவர் சொன்னார். அதேமாதிரி வெளியூர்களுக்கும் போகவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். சாதாரணமாக, தேசிய திருவிழாக்களை அவர் அவர்கள் நகரங்களிலேயே, வீடுகளிலேயே கொண்டாடினாலேயே போதும். அதற்காக அவர்கள் வெளியூர்களுக்குப் போகவேண்டிய அவசியமில்லை. அதேபோல் வெளியிடங்களுக்குச் செல்ல வேண்டியதும் இல்லை. தங்கள் தங்கள் ஊர்களிலேயே வீடுகளிலேயே நல்ல முறையில் கொண்டாடலாம். இதுதான் என் கருத்து. அதனாலே பொதுமக்கள் வெளியூர்களுக்குப் போவார்கள், அந்த சமயத்திலே ஓட்டல்களுக்குப் போவார்கள் என்று சொல்லி, அந்த வகையிலே இதற்கு இத்தகைய ஒரு அர்த்தம் கொடுக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. அதுபோன்ற விழாக்களில் முக்கியமாக ஓட்டல்களிலே சாப்பிடுவதற்குப் பதில், வீட்டிலேயே சாப்பிடுவதுதான் நல்லது. ஆகவே, ஓட்டல்களிலே தான் சாப்பிட வேண்டுமென்ற அவசியமே இல்லை. அந்த விதத்திலே பார்க்கும்போது, கண்டிப்பாக இவர்களுக்கும் விடுமுறைதான் கொடுக்கவேண்டும். இரண்டாவது, பொதுமக்கள் வேறு, ஓட்டல் தொழிலாளர்கள் வேறு என்று நாம் பேசக்கூடாது. பொதுமக்கள் என்றால், இந்த ஓட்டல் தொழிலாளர்களையும் சேர்த்துத்தான் பார்க்கவேண்டுமே தவிர, இவர்களை மட்டும் தனியாக ஒதுக்கித் தள்ளி, அல்லது இவர்களுக்கு இதிலே பங்கு இல்லை என்ற முறையிலே இதைச் செய்யக்கூடாது. கடைசியாக, கேட்டரிங் எஸ்டாபிளிஷ்மென்ட் ஆக்டை எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால், தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்று, அவர்களுக்கு அனுசூலம் கொடுக்க வேண்டுமென்றுதான் இந்த மசோதா செய்யப்பட்டது. இதில் முதலாளிகளுக்கு மட்டும் அனுசூலம் செய்து கொடுத்தால், அதிலே அடிப்படைக்கு விருதாம் ஆகிவிடும். தவிர, இப்படிப்பட்ட மசோதாவில் ஒரு திருத்தம் செய்வது என்பது, ஏற்கனவே அவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற உரிமையை மேற்கொண்டு இந்த திருத்தத்தின் மூலம் குறைப்பதும், குறுக்குவதும் ஆகும். இது பொருந்தாது என்று நான் நினைக்கிறேன். இப்போதுள்ள திருத்தத்தின் மூலம் நாம் முதலாளிகளுக்கு மேலும் வசதி செய்துகொடுத்து, அவர்கள் மேலும் தொழிலாளர்களை நிர்ப்பந்திக்கக்கூடிய ஒரு நிலைமை இருக்கிறது.

[Sri V. Sankaran] [15th November 1961]

இதை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், ஏற்கனவே அவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட அனுசூலங்கள் திருப்பிப் பெறும்படியான ஒரு நிலைமைதான் ஏற்படும். இந்த நிலைமையை நாம் அனுமதிக்கக் கூடாது. ஏற்கனவே அனுசூலம் கிடைத்திருக்கிறது. அதை திருத்தம் என்ற பெயரிலே சொல்லி, மாற்றியமைப்பது நல்ல திருத்தமாகாது. தவிர, தொழிலாளர்களின் அனுசூலத்தை குறைக்கக்கூடிய அளவிலே ஒரு திருத்தம் கொண்டு வருவது அவசியமில்லை. ஆகவே, ஏற்கனவே இருப்பதுபோல் இருப்பதே நல்லதென்று சொல்லிக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. P. SARATHI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஓட்டல் சட்ட மசோதாவின் மீதும், தேசிய பண்டிகைகள் விடுமுறை திருத்த மசோதாவின் மீதும் என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்தச் சட்டங்கள் தொழிலாளர்களுக்கான நன்மைகளை செய்யவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் நமது சர்க்காரால் கொண்டுவரப்படுகிறது. அதற்காகவே ஏற்கனவேயே பல சட்டங்கள் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அதே முறையிலே தான் ஓட்டல் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை செய்ய சட்டம் இயற்றப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல் தான் பீடித் தொழிலாளர்களுக்கும், மற்றுமுள்ள தொழிலாளர்களுக்கும் கூட அவர்களுடைய நன்மையை உத்தேசித்து, அந்த நேரத்தில் பல கமிட்டிகளைப் போட்டு, அதற்குண்டான சூழ்நிலைகளை கவனித்து, என்னென்ன முறையிலே அமைக்க வேண்டுமோ அந்த முறையிலே சென்ற வருஷம் தான் நாம் இதற்கான சட்டத்தை இயற்றி இருக்கிறோம். குறிப்பாக, அதை அமுல் நடத்தி அது சரியான முறையிலே நடத்தப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால், அது சரியாக அமுல் நடத்தப்படவே இல்லை என்றுதான் தெரிகிறது. இதே ஓட்டல் முதலாளிகளும், மற்றுமுள்ளவர்களும் கூட இந்தச் சட்டத்தை கவனிக்காமலும், அதை மதிக்காமலும் தான் நடந்து கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கின்றோம். இப்போது இந்தச் சட்டம் அமுலில் இருக்கக்கூடிய நேரத்திலே பல ஓட்டல் களில் விடுமுறையே விடாததைத் தான் பார்க்கின்றோம். தொழிலாளர்களுக்கு வேண்டிய வசதியை இவர்கள் அளிப்பதில்லை. இதை சர்வசாதாரணமாக இன்றைக்கு நாம் பார்த்துக் கொண்டு வருகிறோம். இந்த முறையிலே நடக்கும் முதலாளிகளுக்கு, மேலும் சாதகமாக இந்தச் சட்டத்தை திருத்தி அமைக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, அதற்கு ஒரு திருத்தம் கொண்டு வருவது தொழிலாளர்களை மேலும் கீழ்மட்டத்தில் கொண்டுபோய் விடக்கூடிய நிலையைத் தான் ஏற்படுத்துமென்று நான் நினைக்கிறேன். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ. சீனுவாச அய்யர் அவர்கள் பேசும்போது, பொதுமக்களுக்கு சேவை செய்வதற்காக வேண்டி இந்தத் தொழிலாளர்களை மேலும் அடிமைகளாக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில், அவர்கள் சேவை செய்து கொண்டுதான் இருக்கவேண்டுமென்று பேசுவது அவர்களை இழிவுபடுத்துவதாகும் என்பதை இந்தச்

[15th November 1961] [Sri M. P. Sarathi]

சமயத்திலே மிகவும் வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், சுதந்திரத் திருநாளில் எல்லோருக்கும் சம உரிமை இருக்கவேண்டியது அவசியம். ஆகவே, அவர்களுக்கு உண்டான பாதுகாப்பளிக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். ஆகவே, இந்த தேசிய விடுமுறை என்ற விடுமுறையை விட்டுவிட்டு, இப்போது ஓட்டல் தொழிலாளர்களை கட்டாயப்படுத்தக்கூடிய முறையில், 24 மணி நேரத்திற்குள் நோட்டீஸ் கொடுத்து, அவர்களை வேலை செய்யவேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்தக்கூடிய முறையில் திருத்தம் கொண்டு வரத் தேவையில்லை. அப்படிச் சொல்வது, அவர்கள் வேலை செய்வதற்கென்றே பிறந்திருக்கிறார்கள், அடிமைகளாக இருப்பதற்கு என்றே பிறந்திருக்கிறார்கள் என்ற நிலைமையை உண்டாக்கிவிடும். ஆகவே, விடுமுறை நாட்களில் அவர்களும் பங்கு கொள்ளக்கூடிய முறையில் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டுமென்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

முக்கியமாக இதிலே குறிப்பிட்டிருப்பது என்னவென்றால் ' (2) உட்பிரிவில் என்ன சொல்லியிருப்பினும், அந்த உட்பிரிவின்கீழ் யாதொரு விடுமுறை நாளில் வேலை செய்யவேண்டும் என்று ஹோட்டலின் உரிமையாளர் யாதொரு வேலையானைக் கேட்கலாம். அத்தகைய விஷயத்தில் ஹோட்டலின் உரிமையாளர் அந்த விடுமுறை நாளுக்கு இருபத்துநான்கு மணி நேரத்துக்குக் குறைவாமல் மேற்சொன்னவாறு வேலை செய்யவேண்டும் என்று கேட்கும் எழுத்து மூலமான அறிவிப்பு ஒன்றை நிர்ணயிக்கப்பட்ட விதத்தில் அந்த வேலையாளிடம் சேர்ப்பிக்கவேண்டும்.' அத்துடன் அது விடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வேலையாளர் வரமுடியாது என்று சொல்லவேண்டுமென்றால், அவன் அம்மாதிரி சொல்லவே முடியாதபடி அமைந்திருக்கிறது. அந்தத் தொழிலாளிக்கு சாதகமாக ஒரு சட்டம் கொண்டுவந்தால் பரவாயில்லை. வேலை செய்ய என்னால் முடியாது என்று தொழிலாளி சொல்லுவதற்கு உரிமை உண்டு என்று இதில் கண்டிருந்தால் இந்த மசோதா நல்ல முறையில் அமைந்திருக்கும். ஆகையினால், அந்த உரிமை கூட தொழிலாளிக்கு இல்லாமல் போய் விட்டது. எந்த நல்ல நோக்கத்தைக் கொண்டு தேசிய விடுமுறை நாட்களும், மற்ற விடுமுறை நாட்களும் தொழிலாளர்களுக்கு அனுமதிக்கப்படவேண்டும் என்று நிர்ணயித்தோமோ, அந்த நோக்கத்திற்கு அனுசூலமாகத்தான் இந்த மசோதா அமைய வேண்டுமே தவிர, அந்த உரிமையை குறைக்கும் விதத்தில் முதலாளிக்கு அனுசூலமான முறையில் அமையக்கூடாது என்ற யோசனையைச் சொல்லி, என் பேச்சை முடிக்கிறேன்.

SRI K. B. S. MANI : அவைத் தலைவர் அவர்களே, தேசிய விடுமுறை நாட்களிலே தொழிலாளிகளும் ஹோட்டலை நடத்துகிற முதலாளியும் விரும்பினால், தொழிலாளிகளை வைத்து ஹோட்டல் நடத்தலாம் என்ற பிரிவிலே தொழிலாளர்களுடைய நலன் ஏதோ பாதிக்கப்பட்டு நசுக்கப்படுவதாகவும், அதனால் பெரிய பாதகம்

[Sri K. B. S. Mani] [15th November 1961]

வந்துவிடுவதாகவும் கூறுகிறார்கள். தேசிய விடுமுறை தினங்களில் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் உள்ள மாணவ, மாணவிகள் ஒன்று சேர்ந்து விளையாட்டுகளையும், களியாட்டங்களையும் நடத்தி வருகிறார்கள். அம்மாதிரி விளையாட்டுகள், களியாட்டங்களில் உண்மையிலேயே தங்களுடைய உடல் நிலையை ஒட்டி தங்களுக்குத் தேவையான உணவை புசிப்பதற்குரிய நிர்ப்பந்தத்தில் இருக்கிறார்கள். அந்தக் காலத்தில் எல்லா ஹோட்டல்களும் மூடப்பட்டிருந்தால் அவர்களுடைய நிலைமை என்ன ஆகும் என்பதைப்பற்றி சற்று யோசிக்க வேண்டும். தேசிய விடுமுறை தினங்களில் தொழிலாளிகளும், முதலாளிகளும் இஷ்டப்பட்டால் ஹோட்டல் நடத்தலாம் என்றுதான் இருக்கிறது. அவர்கள் கட்டாயம் அன்று வேலை செய்து தான் தீரவேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தம் இல்லை. அவர்கள் விருப்பப்பட்டால், முதலாளிகளும் விருப்பப்பட்டால் நல்ல முறையிலே ஹோட்டல்களை அந்த விடுமுறை தினங்களில் நடத்த முடியும், நடத்தலாம் என்றுதான் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தேசிய விடுமுறை தினங்களில் தாலுகா தலைநகரங்களில் 20,000, 30,000 மாணவ மாணவிகள் கூடி விளையாட்டு விழாக்களை நடத்துகிறார்கள். அவர்களுடன்கூட ஆசிரியர்களும், விளையாட்டுகளைக் கண்டுகளிக்கப் பெற்றோர்களும் வருவார்கள். அவ்வளவு பேர்களுக்கும் உதவியாக அவர்களுக்குத் தேவையான உணவுகளை வழங்குவது என்பது விழாக் குழுவினால் முடியாத காரியம். தீபாவளியை ஒட்டி ஹோட்டல்களில் ஸ்பெஷல் பலகாரங்கள் செய்யப்படுவதுபோல, அதன் மூலம் முதலாளிகளும் தொழிலாளிகளும் லாபம் அடைவது போல, இம்மாதிரி தேசிய விடுமுறை தினங்களில் விழாக்கள் கொண்டாடும் போழுது அங்குள்ள ஏராளமான மாணவ மாணவிகளுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் விசேஷ பலகாரங்கள், தின்பண்டங்கள் செய்யப்பட்டு ஹோட்டல்களில் வழங்கப்படவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில்தான் இம்மாதிரி தினங்களில் ஹோட்டல்கள் நடத்துவது மிகவும் அவசியம். தொழிலாளிகள், முதலாளிகள் விரும்பினால், அந்த விழா தினங்களில் ஹோட்டல்கள் நடத்தலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த மசோதாவினால் தொழிலாளிகளுக்குப் பெரிய நஷ்டம் ஏற்படுகிறது, உரிமை பாதிக்கப்படுகிறது, உரிமை பிடுங்கப்படுகிறது என்றெல்லாம் சொல்லுவது மிகையாகக் கூறுவதாக இருக்குமே தவிர, வேறு அல்ல. உண்மையிலேயே இதையொட்டி உயர்ந்த மனப்பான்மையோடு தேசியத்தில் நமக்கு இருக்கிற நம்பிக்கைக்கு, அபிமானத்திற்கு, தேசத்தினுடைய நலனுக்காக இம்மாதிரி விழாக்களைக் கொண்டாடுகிறோம் என்ற பெருமைக்கு இது இழுக்காகும் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். தேசிய விடுமுறை தினங்களில் எல்லோரும் நல்ல மனதோடு பெருமைப்பட்டுக்கொண்டு விசேஷ பலகாரங்களை விருப்பப்படி புசிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அம்மாதிரி முறையிலேதான் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. வேண்டுமானால் இதன் மூலம் வருகிற லாபத் தொகையை அன்று வேலை செய்கின்ற தொழிலாளிக்கும் போனஸ்

15th November 1961] [Sri K. B. S. Mani]

போலப் பங்கு போட்டுக் கொடுத்து நல்ல முறையில் செய்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும் என்று கூறி, நான் என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஸார், இந்தத் திருத்த மசோதாவை இந்த நேரத்தில் கொண்டுவந்திருப்பது ரொம்பவும் வருத்தப்படக்கூடிய விஷயம். இது அவசியமற்ற ஒரு திருத்தம் என்றுதான் நான் பலமாக ஆட்சேபிக்கிறேன். தயவு செய்து இந்த நேரத்திலே இந்தத் திருத்தத்தைக் கைவிடுவது ரொம்பவும் நல்லது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். காரணம் என்ன என்று சொன்னால், தேசியப் பண்டிகை விடுமுறையாக ஏழு தினங்கள் விடப்பட்டிருக்கிறதே, அதைச் சர்க்கார் தானாகவே கொண்டு வந்துவிடவில்லை. பல பிரிவைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள் எதிர்த்துப் போராடி, திளர்ச்சி செய்து, அதற்குப் பிறகுதான் அதைக் கொண்டு வந்தார்கள். அதைக் கொடுக்கிற மாதிரி கொடுத்து, பின்னாலே கன்னத்தில் அறைந்து பிடுங்கினால் எப்படியோ அம்மாதிரி முறையில், முதலாளிகளுக்கு வக்காலத்து வாங்கக்கூடிய தன்மையிலே, முதலாளிகளுக்குச் சாதகமான முறையில் தொழிலாளிகளைப் பாதிக்கக்கூடிய தன்மையிலே இந்தத் திருத்தம் அமைந்திருக்கிறதே தவிர, தொழிலாளிகளுக்கு நன்மை செய்யக்கூடிய அளவுக்குக் கிடையாது. ஹோட்டல் தொழிலாளர்கள் என்று சொன்னால், ஹோட்டலுக்குப் போகக்கூடியவர்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும், அந்தத் தொழிலாளிகள் இரவு பகலாக வேலை செய்யக்கூடியவர்கள், இரவு பகலாக வேலை செய்துவிட்டு சாப்பிட முடியாத ஒரு நிலைமையில், சாப்பிட்டதை ஜீரணம் செய்யக்கூடாத நிலைமையில் பல வியாதிகளுக்கு உள்ளாகக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கும் தொழிலாளர்கள். அப்பேர்ப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு இரவு காலத்தில் உறங்குவதற்குக்கூட சுகாதார முறையில் அமைந்த இடங்கள் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் கிடையாது. அந்த ஒரு நிலைமையில் தான் அவர்கள் போராடிப் பெற்ற சட்ட ரூபமாக வந்திருக்கக்கூடிய விடுமுறை தினங்களில் கூட முதலாளிகள் விரும்பினால் எந்த நேரத்திலும், யாதொரு தினத்திலும் 24 மணி நேரம் நோட்டீஸ் கொடுத்து வேலையை வாங்கலாம், ஹோட்டல் நடத்தலாம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. எதற்காக வேண்டி? அவர்களுடைய வருமானத்திற்கு வேண்டி. கனம் சீனுவாசய்யர் அவர்கள் அந்த விடுமுறை தினத்தில் அந்தத் தொழிலாளி இன்றொரு ஹோட்டலில் போய் வேலை செய்யக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது, நான் பார்த்திருக்கிறேன் என்று சொன்னார். நானும் பார்த்திருக்கிறேன், இல்லை என்று சொல்லவில்லை. எல்லாத் தொழிலாளர்களும் அப்படியில்லை. யாரோ ஒரு சிலர் 100-க்கு ஒன்றிரண்டு தொழிலாளர்கள் அவர்களுடைய உழைப்பிற்கேற்ற ஊதியத்தை பெறமுடியாத ஒரு நிலைமையில் இருக்கிற காரணத்தினால், அவர்கள் அப்படி அதிகமாகப் பாடுபடக்கூடிய அளவுக்கு, கஷ்டப்படக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமை இருக்கிறது. விடுமுறை தினங்களில் வேறு ஹோட்டல்களில்

[Sri V. K. Kothandaraman] [15th November 1961]

போய் வேலை செய்வது மாத்திரம் அல்ல, தவறான முறையில் கூட போகக்கூடிய அளவுக்கு இன்றைய சமூக அமைப்பு இருக்கிறது என்பதைக் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இன்றைக்கு அவர்களுக்குப் போதுமான அளவுக்குச் சம்பளம் கொடுக்காமல், பஞ்சப்படி கொடுக்காமல், இன்னும் அவர்களுக்கு என்னென்ன உரிமைகள் இருக்கின்றனவோ, ஜீவாதார உரிமைகள் இருக்கின்றனவோ, அவைகளையெல்லாம் கொடுக்காமல், இன்றையதினம் தொழிலாளர்களுடைய வயிற்றில் அடித்து முதலாளிகள் சம்பாதிக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. நாம் பார்க்கவேண்டியது என்னவென்று சொன்னால், பாடுபட்டுக் கஷ்டப்படக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு நன்மையாக இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக வேண்டிக் தான் இந்த விடுமுறை தினங்கள் என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதே நேரத்தில் தேசியவிடுமுறை தினங்கள் கொண்டாடுவதற்கு வேண்டியே ஒழிய வீட்டிலேயே படுத்துத் தூங்குவதற்கு அல்ல. ஸ்ரீ சீனுவாசய்யர் அவர்கள் சலபமாகச் சொல்லல்லாம். ஆனால் தொழிலாளர்கள் எந்த அளவுக்கு இன்றைக்கு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். எல்லோரையும் ஒன்று சேர்த்து தேசிய தினத்தைக் கொண்டாடக்கூடிய அளவுக்குச் சர்க்கார் மூலமாகவோ, அல்லது சர்க்காரைச் சேர்ந்த கட்சித் தலைவர் மூலமாகவோ எங்கே யாவது ஏற்பாடு செய்தது உண்டா என்பதைப் பார்த்தால் அடியோடு கிடையாது. “எங்களுக்குத்தான் இதைக் கொண்டாடுவதற்கு ‘ரைட்’, ஆகையினாலே நாங்கள் வேறு ஒருவரையும் கிட்டே சேர்க்கமாட்டோம், கிட்டே சேர்த்தால் கன்னு பின்னா என்று எதிர்க்கட்சிகளைப் பற்றி பேச முடியாது” என்ற முறையில் எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களைக் கூப்பிடாமல் அவர்கள் என்ன வேண்டுமானாலும் பேசலாம் என்ற முறையில், மற்றவர்களைச் சேர்க்காமல் தேசிய தினத்தைக் கொண்டாடுகிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் தீபாவளியைப் போன்ற முக்கியமான பண்டிகைகளெல்லாம் வருகின்றன. தேசிய விடுமுறை தினங்களும் வருகின்றன. அம்மாதிரி தினங்களில் கூட தொழிலாளர்கள் வேலை வாங்கக்கூடிய நிலைமை இருக்குமானால், அதைவிட வருத்தப்படக்கூடிய விஷயம் ஒன்றும் கிடையாது. அது தொழிலாளர்களை மிகவும் அழுத்தமாகப் பாதிக்கக்கூடிய ஒரு பிரச்சனை என்பதை நாம் கவனத்தில் வைக்க வேண்டும். இந்த ஏழு தினங்களிலே கூட, தொழிலாளிகள் கேட்டுக்கொள்கிறார்கள் என்றால், இன்னின்ன தினங்கள் என்பதை நாங்கள்தான் சொல்லுவோம், நீங்கள் கேட்கும் நாட்களைக் கொடுக்க முடியாது, உங்களுக்கு வேண்டிய நாட்கள் என்றால், வீவுதான் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமைதான் இருக்கிறது பல இடங்களிலே. மே தினம் சர்வதேசிய விடுமுறை நாள். அதற்கும் சர்க்கார் இன்றைக்கு வீவு விட்டு விட்டு, அதற்குப் பதிலாக இன்னொருநாள் தொழிலை நடத்துங்கள் என்று முதலாளிகளுக்கு அறிக்கை விடுகிறார்கள். சர்க்காரே அவ்வளவு

15th November 1961] [Sri V. K. Kothandaraman]

முக்கியத்துவம் கொடுக்கக்கூடிய தினத்திலேகூட, அந்தத் தொழிலாளிகளுக்கு அவர்களின் ஜீவாதார உரிமைகளை வழங்கும் தினத்தில் கூட, விடுமுறை கொடுப்பது கிடையாது.

ஹோட்டல் தொழிலாளி ஒருவரை ஒழித்துக் கட்ட வேண்டும் என்றால், 24 மணி நேரம் என்று போட்டிருந்தாலும், 4 மணி நேரம் மட்டும் அறிவித்துவிட்டு, நோட்டீஸ் போர்டையும் தொங்கவிட்டு விட்டு, அதிகாரிக்கும் எழுதி அனுப்பி, தொழிலாளியும் 24 மணி நேரம் நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டதாகக் கையெழுத்திடும் முறையில் செய்துவிடுகிறார்கள். கனம் ஸ்ரீனிவாச அய்யர் சொன்ன மாதிரி, லேபர் இன்ஸ்பெக்டர், லேபர் கமிஷனர் எல்லோரும் இருக்கிறார்கள், அவர்கள் பார்த்துக் கொள்வார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் நாம் பார்ப்பது என்ன? சில இடங்களில் தொழில் இலாகா அதிகாரிகள் நியாயத்தை எடுத்துக் கூறும் அளவுக்குச் செய்தால், முதலாளிகளும், சர்க்காரும் கூட என்ன நினைக்கிறார்கள்? “இவன் என்ன கம்யூனிஸ்ட் போல் இருக்கிறது, தொழிலாளிக்குச் சாதகமாக இருக்கிறார், பேசுகிறார், இவர்மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்” என்று எழுதக்கூடிய நிலைமை தான் இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். கனம் அமைச்சர் என்ன நினைப்பார்? சரி, இவர்கள் சொல்லுவதிலும் உண்மை இருக்கும் என்று சொல்லித் தன்யா குமரியிலிருப்பவரைத் தூக்கி வட ஆற்காடு ஜில்லாவிற்கும், வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் இருப்பவரை இன்னொரு ஜில்லாவிற்கும் மாற்றி விடுகிறார்கள். ஆகவே, நேர்மையாக நடக்கும் அதிகாரி கூட என்ன நினைப்பார்? “நமக்கு என்ன; இவர்கள் சொல்வது போல் செய்து விட்டுப் போவோம்; ப்ரமோஷனும் கிடைக்கும், சம்பள உயர்வும் கிடைக்கும்” என்று சொல்லக்கூடிய . . .

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member is talking on irrelevant matters. His time is up.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இல்லை, இல்லை; சம்பந்தப் பட்டதுதான். ஆகவே, நிலைமை அந்த அளவுக்கு இருக்கிறது. அமைச்சரவர்களுக்குத் தெரியாதது ஒன்றுமில்லை. ஆகவே, இந்தத் திருத்தம் அவசியமற்றது, கை விடவேண்டும், என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இது தொழிலாளிகளுடைய நன்மைக்காக அல்ல, முதலாளிகளின் நன்மைக்காகவே முழுக்க முழுக்க இருக்கிறது. திடீர், திடீர் என்று இன்னொரு ஹோட்டலுக்குப் போய்விடுகிறார்கள் என்றால், காரணம், அங்கே அவர்களைப் பாதிக்கக்கூடிய நிலைமை இருப்பதால்தான். ஆகவே, தயவுசெய்து, இந்த மசோதாவைக் கைவிடவேண்டும் என்று தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா ஹோட்டல் தொழிலாளிகளின் விடுமுறையைப் பற்றியது. இதைப் பற்றி முன்பே சட்டம்

[Sri M. Bhaktavatsalam] [15th November 1961]

இயற்றப் பட்டிருக்கிறது. 7 விடுமுறை நாட்கள் என்றும், இரண்டு தேசிய விடுமுறை நாட்கள் என்றும், கட்டாயமாக விடவேண்டும் என்றும், 5 பண்டிகை நாட்கள் இன்னின்ன நாட்கள் என்று அவர்கள் கலந்து ஆலோசித்து முடிவு செய்ய வேண்டும் என்றும் சட்டம் இருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்திலேயே தேசிய விடுமுறை நாட்களில் தொழிலாளிகள் வேலை செய்தால், நஷ்டஈடு என்ன கொடுக்க வேண்டும் என்றும் இருக்கிறது. இரட்டிப்பாக ஊதியம், அல்லது மற்றொரு நாள் விடுமுறையும், ஒரு நாள் ஊதியமும் கொடுக்க வேண்டும் என்றிருப்பது பழைய சட்டம். அது புதிதாக வரவில்லை.

கடைசியாகப் பேசிய அங்கத்தினரைக் கேட்கும்போது, எனக்கு கிராமபோன் ரிக்கார்டுதான் ஓரபகத்திற்கு வந்தது. கிராமபோன் ப்ளேட் பழைய பாட்டுத்தான் பாடும். இன்றைக்கு என்ன காலம், காலத்திற்குத் தக்கபடி ராகம் என்பார்கள், அப்படி அதற்கு ஒன்றும் தெரியாது. ப்ளேட்டைப் போட்டால் அது பழைய பாட்டைத்தான் பாடும். நான் பார்த்திருக்கிறேன், கல்யாண வீட்டில் “பண்டித மோதிலால் நேருவைப் பறிகொடுத்தோமே” என்று பாடும். முகூர்த்தம் நடந்து கொண்டிருக்கும். அந்த மாதிரி, இவர்கள் சொல்வதெல்லாம் பழைய பல்லவி தான். “நாங்கள்தான் தொழிலாளிகளைப்பற்றிக் கவலைப்படுகிறோம், அரசாங்கம் ஒன்றும் கவனிக்கவில்லை, முதலாளிகளுக்கு விட்டுக் கொடுக்கிறார்கள்” என்ற அந்த வாதத்திற்கு நான் இப்பொழுது தீவிரமாகப் பதில் சொல்லத் தேவையில்லை. அரசாங்கம் என்ன செய்திருக்கிறது என்று தொழிலாளிகளுக்கே தெரியும். பொது மக்களுக்குத் தெரியும்.

“தேசிய விடுமுறை நாளிலே போய் வேலை செய்யச் சொல்லலாமா?” என்று கேட்கிறார்கள். “முழு விடுமுறையாக விட வேண்டும்” என்று சொல்லுகிறார்கள். முதலில் பேசிய ப்ரஜா சோஷலிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர் கனம் சின்ன துரை கூட, “நாம் ரொம்பப் பிற்போக்கான சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்” என்று சொன்னார்கள். ஒன்று தேசிய விடுமுறை பற்றி சொல்லும்போது, அந்த விடுமுறைநாளில், எல்லோரும் உண்ணாவிரதம் இருக்கிறதானால்—உண்ணும் விரதம் இருக்கிறார்கள்; உண்ணும் விரதம் இருக்கலாம், ஆனால், உண்ணாவிரதம் இருப்பதானால், இப்பொழுது நடக்கும் உண்ணாவிரதம் போல் அல்ல, உண்மையாகவே உண்ணாவிரதம் இருப்பதானால்—சரி, முழு விடுமுறையாகச் செய்யலாம். ஆகஸ்ட் 15-தேதி, ஜனவரி 26-ம் தேதி தினங்களில் உண்மையிலேயே உண்ணாவிரதம் அனுஷ்டிக்கச் சம்மதப்பட்டால், ஹோட்டல்களை மூடிவிடலாம். ஹோட்டல் முதலாளிக்கு நஷ்டம் வந்துவிடும் என்பதல்ல பிரச்சினை. அவர்கள் வேண்டுமானால் இன்னொரு நாளைக்கு வேலைசெய்துவிட்டுப் போகிறார்கள். விடுமுறை 7 நாட்கள் கொடுக்க வேண்டும். அது குறையவில்லை. விடுமுறை இந்த நாளாக இருந்தால் என்ன, அந்த நாளாக இருந்தால் என்ன, நஷ்டம் ஒன்றும் ஏற்பட்டு விடாது.

15th November 1961] [Sri M. Bhaktavatsalam]

ஆனால், நாம் விடுமுறைநாளில் உண்ணவிரதமா இருக்கிறோம்? மகா சிவராத்திரிபோல் இருக்கிறோமா? ஒருபொழுது நாட்கள், பலகாரங்கள் செய்யும் நாட்கள் இருக்கின்றன. அப்படியில்லாமல், பூராவும் உண்ணவிரதம் எல்லோரும் இருந்தால், ஹோட்டல்களே வேண்டியதில்லை. ஆனால், பலருக்கும் ஹோட்டல்கள் தான் வேண்டியிருக்கிறது; ஏதோ தொழிலாளிகளுக்குப் பாதகமாகவும், முதலாளிகளுக்குச் சாதகமாகவும் செய்வதாகச் சொல்கிறார்கள். அதுவல்ல உண்மை. ஹோட்டல்களில் சாப்பிடுகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். பொதுமக்கள் சாப்பிடுகிறார்கள். விடுமுறை நாட்களில், வீட்டில் இருப்பவர்கள்கூட தமாஷாகப் போய் சாப்பிடுகிறார்கள், நல்ல ருசியாக இருப்பதனால். “விடுமுறை இன்று, தமாஷாகச் சாப்பிடலாம்” என்று போகிறார்கள். அவர்களின் சௌகரியத்தைக் கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது; பொதுமக்கள் சௌகரியத்தைக் கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

நான் ஒரு முறை பாரிஸ் நகரில் இருந்தேன்; அன்று சுதந்திர விழா. ரொம்பக் கோலாகலமாக இருந்தது, நம்மைவிட தூறு பங்கு, பல மடங்கு கோலாகலமாகக் கொண்டாடினார்கள். கண் கொள்ளாக் காட்சியாக இருந்தது. நகரைச் சுற்றி வந்தேன். கடைகளெல்லாம் மூடப் பட்டிருந்தன. ஆனால், எல்லா ஹோட்டல்களும் திறந்து இருந்தன. அது சுதந்திர நாளில்! அந்தத் தொழிலாளிகளுக்குச் சுதந்திர உணர்ச்சி இல்லையா? அவர்கள் என்ன ஹோட்டல்களையெல்லாம் மூடிவிட்டுச் சாப்பிடாமல் இருக்க வேண்டும் என்று இருந்தார்களா? சலுனுக்குப் போகலாம் என்றால்கூட, மூடியிருந்தது. ஆனால், ஹோட்டல்களில் வேலை செய்து கொண்டு இருந்தார்கள். அது சிறந்த தேசிய விடுமுறை நாள். சுதந்திர நாள். ஆனால் பார்த்தேன், ஹோட்டல்களெல்லாம் திறந்திருந்தன. பின்னால் வரும் மசோதாவில் மற்றத் தொழில்களைப் பற்றிச் சொல்லுகிறேன். ஆகவே, ஹோட்டல்களை மூடுவதால் பாதிக்கப்படுவது முதலாளிகள் அல்ல, ஹோட்டல் அதிபர்கள் அல்ல, ஆனால் பொதுமக்கள். அவர்களுக்காகத் திறந்து வைக்க வேண்டியிருக்கிறது. அசல் மசோதாவில், தேசிய விடுமுறை நாளில் வேலை செய்தால், இரண்டு பங்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று இடம் அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

அடுத்தாற்போல், கனம் அங்கத்தினர் திரு. பக்கிரிசாமி பிள்ளை “மே டே” பற்றிச் சொன்னார்கள். இந்த அசல் மசோதா விவாதத் திற்கு வந்த போதே திருத்தப் பிரேரணைகள் கொண்டு வந்தார்கள். அவற்றை இந்த மன்றம் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை, அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஆகவே, திரும்பத் திரும்ப “மே டே”-யைப் பற்றிச் சொல்வதில் அர்த்தம் இல்லை, ஆட்சேபணையில்லை. தொழிலாளிகளுக்கு வேண்டுமென்றால், மற்ற பண்டிகை விடுமுறையை எடுத்து விட்டு, மே டே கொடுக்கலாம் என்று சொல்லுகிறோம். அதைக் கூடத் தவறு என்று கனம் கோதண்டராமன் சொல்லுகிறார்கள். நாம் சுதந்திரம் அடைந்து விட்டோம், சுதந்திர நாளாகிய ஆகஸ்டு 15-ம் தேதியையும், வெள்ளைக்கார

[Sri M. Bhaktatasalam] [15th November 1961]

ஆட்சி நீங்கி, நாம் சுதந்திரம் அடைந்து குடியாட்சியை ஸ்தாபித்
துக்கொண்ட ஜனவரி 26-ம் தேதியையும், தேசிய நாட்களாகக்
கொண்டாடி வருகிறோம். ஆனால் அதேபோல இந்த “மே டே”-க்
கும் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், இந்தச் சுதந்திர
நாட்களிலே அவர்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லையென்றுதான் சொல்ல
வேண்டியிருக்கிறது . . .

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : On a point of Order, Sir.

DEPUTY SPEAKER : Order, order. The Hon. Minister is
not yielding. So, the hon. Member should resume his seat.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : I rise on a point of order,
Sir.

சுதந்திர தினம், குடியரசு தினம் ஆகிய இரண்டு தினங்
களுக்குப் பதிலாக “மே தினம்” கொண்டாடப் படவேண்டு
மென்று நான் சொல்லவில்லை . . .

DEPUTY SPEAKER : It is not a point of order. The hon.
Member should resume his seat.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நான் சொல்வதைக்
கேட்காமலேயே கனம் அங்கத்தினர் பேசுகிறார். தேசிய விடுமுறை
நாட்களுக்குப் பதிலாக அவர்கள் மே டே-ஐக் கேட்கிறார்கள் என்று
நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் தேசிய விடுமுறை நாட்களுக்கு
குச் சமமாக மே டே இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அதை
நான் ஆட்சேபிக்கிறேன். அப்படிச் சொல்கிறவர்களுக்கு இந்த
சுதந்திர தினத்திலே நம்பிக்கை இல்லை என்றுதான் நான் சொல்லு
வேன். அதற்காகத்தான் மே டே-ஐ இதிலே சேர்க்கவில்லை. மே
டே என்பது தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு முக்கியமான நாள்தான்.
ஆனால் அது புறக்கணிக்கப்பட்டுவிட்டது என்று சொல்வது தவறு.
தொழிலாளர்களின் சார்பாக நானும் பேசலாம். நான் சொல்வது
என்னவென்றால், தொழிலாளர்களுக்கு இந்த மே தினத்தை விட
தேசிய நாட்கள்தான் முக்கியமானது. சரி சமம் என்று சொல்ல
முடியாது. மே தினம் வேண்டுமானால் வைத்துக்கொள்ளலாம்
என்று சட்டத்திலே இருக்கிறது. அதைப்பற்றி இப்பொழுது
பேசுவதற்கு அவசியமில்லையென்று நான் கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கனம் அங்கத்தினர் டேனியல் அவர்கள் இது
சட்டத்தின் அமைப்புக்கே முரண்பாடானது என்று கூறினார்கள்.
இந்தத் தேசிய விடுமுறை நாட்களிலே வேலை செய்யலாம் என்று
இருக்கிறது. அதற்கு விளக்கமாகத்தான் இந்த மசோதா வந்திருக்
கிறது. தொழிலதிபர்கள் தங்களுடைய இஷ்டம்போல் தொழி
லாளர்களை நிர்ப்பந்தித்து விட முடியாது. தொழிலாளர்களுக்கு
நோட்டீஸ் கொடுக்க வேண்டும். அதோடு கூட, இன்ஸ்பெக்டர் ஆப்
பாக்டரிஸுக்கும் நோட்டீஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்றெல்லாம்
இருக்கிறது. இதிலே ஒன்றும் முரண்பாடு கிடையாது. இரண்டு
நாட்களுக்கு ஊதியம் கொடுக்க வேண்டும், அல்லது ஒரு நாளுக்கு

[15th November 1961 [Sri M. Bhaktavatsalam]

விடுமுறையும் மற்றொரு நாளுக்கு ஊதியமும் கொடுக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. அது போதாது என்று கனம் அங்கத்தினர் பக்கிரிசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றித் திருத்தமும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இருக்கிற நிலைமை நடைமுறையை ஒட்டித்தான் இருக்கிறது. இதற்கு வேறு சட்டம் செய்ய வேண்டியது அவசியமில்லை. ஆகவே இந்த மசோதாவை இந்த மன்றம் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

“That the Madras Catering Establishments (Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 40 of 1961) be taken into consideration”.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2

DEPUTY SPEAKER: The question is—

“That clause 2 do stand part of the Bill.”

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: Sir, I move—

“Add the following proviso, after new sub-section (4) (a) (ii) of section 11 of the principal Act:—

‘Provided that no employee shall be compelled to work on such holiday against his will’.”

“For new sub-section (4) (b) (i) of section 11 of the principal principal Act, substitute the following:—

(i) to wages at twice the daily average wage as provided in section 13 and including food allowances’ or ”

SRI N. MARUDACHALAM: I second the amendments, Sir.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI: Sir, I move—

“In line 20, after the words ‘to wages at’ insert the words ‘one and a quarter of’.

The amendment was duly seconded.

DEPUTY SPEAKER: The clause and the amendments are before the House for discussion.

* SRI S. PAKKIRIASAMI PILLAI: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தத்தைப் பற்றிப் பேசும்பொழுது சில விஷயங்களை இந்தச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக நம் நாட்டிலே இந்த ஹோட்டல் நிறுவனங்கள் மிகவும் நல்ல நிலையிலே, செழிப்பாக, லாபத்தைப் பெருக்கிக் கொண்டு வளரும்படியான ஸ்தாபனங்களாக இருந்து வருகின்றன. பல ஹோட்டல் முதலாளிகள் முதலில் ஒரு ஹோட்டலை ஸ்தாபித்து, அதற்குப் பிறகு பல ஹோட்டல்களை ஸ்தாபித்

[Sri S. Pakkirisami Pillai] [15th November 1961]

கும் முறையில் நல்ல வளர்ச்சி பெற்று இந்தத் தொழில் நடந்து கொண்டு வருகின்றது. பெரிய பெரிய ஸ்தாபனங்களெல்லாம் வெவ்வேறு ஜில்லாக்களில் மட்டும் அல்ல, வெவ்வேறு ராஜ்யங்களிலேயும் தங்களுடைய கிளை ஸ்தாபனங்களை ஏற்படுத்தி நிறைய லாபத்தை சம்பாதிக்கும்படியான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். எப்படி நாம் பெரிய தொழில் அதிபர்களை, அவர்களுக்கு நிறைய லாபம் வருகிறது என்ற காரணத்தால், வற்புறுத்தி தொழிலாளர்களுக்கு அதிகமான சலுகைகளைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறோமோ, அதேமாதிரியாக இந்த ஹோட்டல் நிறுவனங்களிலே வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு அதிகச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்பதற்கு உரிமை இருக்கிறது. இதைப் பற்றிச் சட்டம் கொண்டு வருவதற்கு அரசாங்கமும் மனது வைக்க வேண்டும். ஒரு தொழில் ஸ்தாபனத்தில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் மட்டும் இந்தப் பண்டிகை தினங்களிலே வேலை செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால் அந்த மாதிரி வேலை செய்யக் கூடாது என்று யாரும் சொல்லவில்லை. ஆனால் அந்த மாதிரி வேலை செய்வதற்கு ஊக்கம் கொடுக்கும்படியான முறையிலே, ஈடு கொடுக்கும் படியான முறையிலே என்ன ஊதியம் கொடுக்கிறார்கள் என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். அதைக் கவனிப்பதற்காகத்தான் இந்தத் திருத்தத்தை நான் கொடுத்திருக்கிறேன். சாதாரணமாக, ஹோட்டல் முதலாளிகளை அணுகி அந்தமாதிரி தேசிய விடுமுறை நாளிலே வேலை செய்வதற்காக அன்றைக்கு இரட்டிப்புச் சம்பளம் கொடுத்து இன்னொரு நாளும் விடுமுறை கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லலாம். இந்த நிறுவனங்கள் “கேட்டரிங் எஸ்டாபிளிஷ்மெண்ட்” என்ற அடிப்படையின்கீழ் வருவதன் காரணமாக, இவற்றிற்கு ஏன் அரசாங்கம் தனிப்பட்ட முறையிலே வழிவகை செய்யக் கூடாது? எப்படி நாம் தேசியப் பண்டிகை விடுமுறை நாட்களிலே பொதுமக்களுக்கு உபயோகப்படும்படியான வகையிலே வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறோமோ, அதே நிலையிலே இந்த ஹோட்டல்களில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். நிறைய லாபம் வருகிறபொழுது ஏன் அப்படிச் செய்து கொடுக்கக் கூடாது? குறைந்த பட்சம் இரண்டு நாள் சம்பளம் கொடுக்கலாம். இரண்டு மணி நேரத்திற்கு ஓவர் டைம் வேலை செய்தால் இரட்டிப்புச் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டுமென்று பேமெண்ட் ஆப் வேஜஸ் சட்டத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அம்மாதிரி கேட்பதற்கும் நியாயம் இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்பொழுது, இந்த மாதிரி ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு வந்து ஏன் தடை செய்கிறார்கள் என்று கேட்கிறேன். தொழிலாளிகள் கோர்ட்டுக்குப் போய் கேட்டு வாங்குவதற்குக் கூட உரிமை இருக்கிறது. ஆனால் இந்த மாதிரிச் சட்டம் கொண்டு வருவதினாலே அம்மாதிரி கோர்ட்டுக்குப் போகும் உரிமையைத் தடுப்பதற்கு வழி செய்கிறது. அவர்களுக்கு உண்டான, நியாயமான, விடுமுறை நாளைக்கு வேலை செய்வதற்கு உள்ள சம்பளத்தை வாங்குவதற்குத் தடை விதிக்கக் கூடாது

15th November 1961]

[Sri S. Pakkirisami Pillai]

என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. அப்படி இரண்டு நாள் சம்பளம் அன்றையதினம் வேலை செய்வதற்காகக் கொடுக்க முடியவில்லை என்று சொன்னால், இப்பொழுது நடைமுறையில் மற்ற இடங்களிலே உள்ளது போல் ஒன்றேகால் நாள் சம்பளமாவது அவர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்கும் வகையிலே கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நான் கொடுத்திருக்கும் முதல் திருத்தமானது பின்வருமாறு—

“ Add the following proviso, after new sub-section (4) (a), (ii) of section 11 of the principal Act :—

“ Provided that no employee shall be compelled to work on such holiday against his will.”

இந்த மாதிரி விடுமுறை நாளாயிருந்தாலும் தொழிலாளியை “நீ வந்து வேலை செய்துதான் ஆகவேண்டும்” என்று வற்புறுத்தி வேலை வாங்கக்கூடிய நிலைமை இல்லை என்று சொன்னாலும்கூட, தொழிலாளி விரும்பினால், அவரும் ஏற்றுக் கொண்டால் வேலை செய்யலாம் என்ற அளவுக்காவது திருத்தம் வந்தால் நலமாயிருக்கும். ஆனால் முதலாளிகள் எவ்வளவு பேர் தாங்கள் கேட்டும் தொழிலாளிகள் மதிக்கவில்லை என்ற முறையிலே பேசுவதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். ஆகவேதான் நான் இந்த சிறிய திருத்தத்தை கொடுத்திருக்கிறேன். அவர்களுக்கு விருப்பம் இல்லை, ஓய்வுதான் வேண்டும் என்று பிரியப்பட்டால் அவர்களை விட்டுவிட வேண்டும், அவர்கள் விரும்பினால்தான் அந்தத் தினத்திலே வேலை செய்ய வேண்டும் என்கிற திருத்தத்தை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

11-00.
a.m.

என்னுடைய இரண்டாவது திருத்தமாவது—

“ For new sub-section (4) (b) (i) of section 11 of the principal Act, substitute the following :—

‘ (i) to wages at twice the daily average wage as provided in section 13 and including food allowances ’ or ”

ஹோட்டல் தொழிலாளிகளுக்குப் பஞ்சப் படியும் கொடுப்பதில்லை. பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளிகளுக்குக் கொடுப்பது போன்ற சலுகைகள் இவர்களுக்கு இல்லை. ஓரளவு குறைந்த பட்ச சம்பளம் மாத்திரம்தான் இவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. விடுமுறை தினத்தில் வேலை செய்தால் இரண்டு தினங்களுக்கான ‘ஆவர்தஜெட் வேஜ்’, உணவு அலவன்சு இரண்டும் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். இதையும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

SRI P. S. CHINNADURAI : மகிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் திரு. கோதண்டராமன் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் இரண்டாவது திருத்தத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். தேசிய விடுமுறை நாட்களிலே ஹோட்டல்

[Sri P. S. Chinnadurai] [15th November 1961]

தொழிலாளிகள் வேலை செய்ய நேர்ந்தால் அவர்களுக்கு இரட்டிப் பூச் சம்பளம் கொடுப்பதோடு, அந்த விடுமுறை நாட்களுக்குரிய வேறொரு விடுமுறை நாளை அனுபவிக்க உரிமை வழங்க வேண்டுமென்று கோருவதுதான் இந்தத் திருத்தத்தின் நோக்கமாகும்.

பொது மக்களின் செளகரியத்திற்காக ஹோட்டல் தொழிலாளிகள் தேசியப் பண்டிகை விடுமுறை நாட்களில் பணி புரிய வேண்டுமென்று கோருகின்றபோது உண்மையிலேயே ஹோட்டல் தொழிலாளிகள் சம்பந்தப்பட்டவரை, அந்த நாளை அவர்கள் தியாகம் செய்கிறார்கள் என்று தான் அர்த்தம். அதற்குப் பதிலாக வேறொரு விடுமுறை நாளை அவர்கள் அனுபவித்தாலுங்கூட அந்த நாளைப் போல், அவ்வளவு சுவையுள்ளதாக அவர்களுக்கு இருக்காது என்பதை அனைவரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். ஜனவரி 26-ந் தேதியை எடுத்துக் கொண்டால் அந்த நாளிலே ஹோட்டல் தொழிலாளி . . .

DEPUTY SPEAKER : தயவு செய்து திருத்தத்தைப்பற்றி மாத்திரம் பேசுங்கள்.

SRI P. S. CHINNADURAI : சம்பளம் ஏன் கொடுக்க வேண்டும் என்பதைத்தான் சொல்கிறேன். திருத்தத்திற்குச் சம்பந்தம் உடையதாகத்தான் பேசுகிறேன். 'திருத்தத்தை ஆதரிக்கிறேன்' என்று சொல்லிவிட்டு உட்கார வேண்டுமென்று சொன்னால் அப்படியே செய்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : நான் அம்மாதிரிச் சொல்லவில்லை. திருத்தத்தைப்பற்றி மாத்திரம் தான் பேசவேண்டும் என்று சொன்னேன்.

SRI P. S. CHINNADURAI : தேசியப் பண்டிகை விடுமுறை நாட்களில் தொழிலாளி வேலை செய்யவேண்டுமென்று கோரினால் அந்தத் தொழிலாளி அந்த நாளைத் தியாகம் செய்கிறான் என்று தான் அர்த்தம். அதனால் அந்தத் தொழிலாளிக்கு அன்றைக்கு இரட்டை நாள் சம்பளம் கோர பாத்தியதை உண்டு என்று தான் நான் சொல்கிறேன். அதற்கு இன்னும் ஒரு காரணம் என்ன வென்றால், அந்த நாளை அவன் தியாகம் பண்ணுகிறான். அந்த நாளை உண்மையாக அனுபவிக்க உரிமை பெற்றவன் அந்த உரிமையை இழந்து வேலைக்கு வருவதால் இரண்டு நாள் சம்பளம் கொடுங்கள் என்று கோர அவனுக்குப் பாத்தியதை இருக்கிறது என்று தான் நான் மறுபடியும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தொழிலாளி, பொது மக்களுடைய செளகரியத்திற்காக வேலை செய்யவேண்டும் என்று கோரப்படுகின்றபோது தொழிலாளியும், அந்த நாளைக்கு வேலைசெய்வதற்கான விலை கொடுக்க வேண்டும் என்று கோர பாத்தியதை இருக்கிறது. அந்தப் பாத்தியதையை இந்தச் சபை அங்கீகரிக்க வேண்டும். அதற்குரிய திருத்தத்தை ராஜ்ய சர்க்கார் செய்வதுதான் பொருத்தமாக இருக்கும். ராஜ்ய சர்க்கார் அத்தகைய திருத்தத்தைக் கொண்டுவராத காரணத்தி

15th November 1961] [Sri P. S. Chinnadurai]

னால் கனம் அங்கத்தினர் திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

* SRI R. SRINIVASA IYER : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவிலே புதிதாகச் சேர்க்கப்படுகிற (4) (ஏ) (1), (2)-வது உப-பிரிவுகளைப் பார்த்தால், நிர்ப்பந்தப்படுத்தி, கட்டாயப்படுத்தி யாரையும் வேலை வாங்கிவிடுவதாகச் சொல்ல முடியாது. (பி) உப-பிரிவைப் பார்த்தால், அந்தத் தொழிலாளி இஷ்டப்பட்டு வேலை செய்தால், இரட்டிப்புச் சம்பளம் அல்லது ஒரு நாள் சம்பளத்தோடு, ஒரு விடுமுறை நாளையும் அனுபவிக்கலாம் என்று இருக்கிறது. இஷ்டப்பட்டு வேலை செய்யாத தொழிலாளியை வைத்துக்கொண்டு முதலாளி வேலை செய்யவேண்டுமென்று நினைத்தால், தொழில் பாதிக்கப்பட்டுவிடும். தொழிலாளி தொழிலை நஷ்டப்படுத்த நினைப்பான். காரியாலே உப்பைப் போட்டால் கூடத் தொழில் பாதிக்கப்பட்டுவிடும். தொழிலாளி இஷ்டமாக வேலை செய்தால்தான் தொழில் நன்றாக நடக்க முடியும். இல்லையெல் தொழிலை மூடுவது நலம்.

விடுமுறை நாளிலே வேலை வாங்கவேண்டுமானால், தொழிலாளிக்கு நோட்டீஸ் கொடுக்க வேண்டும். இன்ஸ்பெக்டருக்கும் நோட்டீஸின் காப்பி அனுப்பப்படவேண்டும் என்று விதிகள் இருக்கின்றன. அத்துடன் வேலை செய்கிற நாளில் இரட்டைச் சம்பளம் அல்லது ஒரு நாள் சம்பளத்தோடு இன்னொரு நாள் விடுமுறை எடுத்துக் கொள்ளலாம். அந்த விடுமுறை நாளுக்கும் சம்பளம் இருக்கிறது. அன்றைக்குச் சாப்பாடும் இருக்கிறது. ஆகையால், சம்மதமில்லாமல் வேலை வாங்குவதாகச் சொல்ல முடியாது. முதலாளிக்கும் தொழிலாளிக்கும் இடையே thin end of the wedge புகுத்தி அந்த பிளவு அதிகரித்துக் கொண்டே போகுமானால், முதலாளி ஹோட்டலை மூடிக்கொண்டு போகவேண்டி வரும். முதலாளி தொழிலை மூடின பிறகும் தொழிலாளிகள் அதைத் தொடர்ந்து நடத்தவேண்டுமென்று கூறுவதும் உண்டு. ஆக, தொழிலையே மூடிவிடக்கூடிய அளவு இவர்களுக்குள்ள உறவு கெட்டுவிடக் கூடாது. பொதுமக்களுக்குச் சேவை செய்வதற்கு வேண்டிய ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் அந்தத் தொழிலாளி வேலை செய்தால் இரட்டிப்புச் சம்பளம் கேட்க உரிமை இருக்கிறது. விடுமுறை நாளிலும் சம்பளம் கொடுக்கலாம். கனம் அங்கத்தினர் கொடுத்திருக்கும் திருத்தம் தேவையில்லை. இரட்டைச் சம்பளமும் சாப்பாட்டுப் படியும் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. அத்தகைய திருத்தம் அவசியமில்லை. காலையில் அடுப்பிலிருந்து முதலில் எடுக்கிற இட்லி தொழிலாளிக்குத்தான் தைவேத்யம் செய்யப்படுகிறது. தொழிலாளிக்குத்தான் முதல் சாப்பாடு, காபி முதலியவை. பிறகுதான் மற்றவர்களுக்கு. ஆக, ஹோட்டல் தொழிலாளிக்குச் சாப்பாடு போட்டுத்தான் தொழில் நடக்கிறது. அவர்கள் 24 மணி நேரமும் வேலை செய்கிறார்கள் என்று சொல்வது சரியல்ல. எட்டு மணி நேரம் வேலை செய்தால் ஒரு மணி நேரம்

[Sri R. Srinivasa Iyer] [15th November 1961]

ஓய்வு இருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் சட்டம் இருக்கிறது. 24 மணி நேரமும் கட்டாயப்படுத்தி வேலை வாங்க எந்தச் சட்டமும் இடம் கொடுக்கவில்லை. நடைமுறையிலும் அப்படி இல்லை. ஆகையால், 'இன்க்னூடிங் புட் அலவன்ஸ்' என்று இந்த ஷரத்தைத் திருத்த வேண்டிய அவசியமில்லை. இரட்டைச் சம்பளமும், டிகிரி காப்பியும் சாப்பாடும் இருந்து கொண்டிருக்க, 'புட் அலவன்ஸ்' ஏன் கேட்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. வேலை செய்கிற நாளுக்குச் சாப்பாடும், இரட்டைச் சம்பளமும் இருக்கும்போது தனியாக 'புட் அலவன்ஸ்' தேவையில்லை என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தொழிலையே பாதிக்கக்கூடிய முறையில் தொழிலாளிகள் நடந்து கொள்ளக்கூடாது என்று சொன்னால், தொழிலாளிகளுக்கு விரோதமாகப் பிரசாரம் செய்கிறதாக யாரும் சொல்லிவிடக்கூடாது. எது நியாயம் என்று பேசவேண்டும். சுவரை வைத்துச் சித்திரம் எழுதவேண்டும் என்பதுபோல, முதலாளி என்பவர் முதல் போட்டு, இரவு பகலாகப் பல இடங்களிலிருந்து சாமான்களை வாங்கிவந்து, தொழிலாளர்களையும் நியமித்து ஹோட்டலை நடத்தினால்தான் தொழிலாளிகளும் பிழைப்பார்கள். எதற்கெடுத்தாலும் ஊதியம் நிறைய வேண்டும் என்ற நிலைமை எங்கு பார்த்தாலும் இருக்கிறது. பொருள்களின் உற்பத்தி பெருகினால்தான் விலை குறையும். அரிசி விலையும் குறையும். கூலியை ஏற்றிக்கொண்டே போனால் தொழில் நடக்காது. சர்க்கார் சிப்பந்தியாக இருந்தாலும் சரி, வேறு தொழில் செய்பவர்களாக இருந்தாலும் சரி, அவர்களுக்குத் தேவையான ஊதியம் கொடுக்கவேண்டும் என்பதில் ஆட்சேபணை இல்லை. ஹோட்டல் தொழிலாளிக்கு இப்படிப்பட்ட விடுமுறை நாளில் வேலை செய்யும்போது இரட்டைச் சம்பளம் கொடுக்கும்போது, உணவும் அங்கு கொடுக்கப்படும்போது, 'உணவு அலவன்ஸ்' என்று தனியாக இதில் குறிப்பிட வேண்டியது அவசியம் என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, தேசிய விடுமுறை நாட்களில் தொழிலாளிகள் வேலை செய்வதைப்பற்றி நிர்ப்பந்தம் இருக்கக்கூடாது என்ற முறையில் திருத்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தேசிய விடுமுறை நாளில் தொழிலாளியை வேலை செய்யச் சொல்ல வேண்டுமானால், அந்தத் தொழிலாளிக்கு நோட்டீஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று விதி இருக்கிறது. பாக்டரீஸ் இன்ஸ்பெக்டருக்கும் நோட்டீஸ் நகல் அனுப்பப்படவேண்டுமென்று விதி இருக்கிறது. ஒரு தொழிலாளியால் விடுமுறை நாளில் வேலைசெய்ய முடியவில்லையென்றால், அவர் விடுமுறை எடுத்துக்கொள்ளலாம். அது வேறு விஷயம். சாதாரணமாக தொழிலாளிகள் 'ஓவர் டைம்' வேலை செய்கிறார்கள் என்றால், உற்பத்தியைப் பெருக்கும் நிமித்தமாகச் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. குறைந்தபட்சம் ஒரு தொழிலாளி எத்தனை மணி நேரம் வேலை செய்யவேண்டுமென்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும், உற்பத்திப் பெருக்கத்தின் நிமித்தமாக 'ஓவர் டைம்' வேலை செய்யவேண்டி ஏற்படுகிறது. அப்படிச் செய்யும்போது

15th November 1961] [Sri M. Bhaktavatsalam]

இரட்டிப்புச் சம்பளம் தொழிலாளிக்குக் கிடைக்கிறது. இப்படிப் பல சட்டங்களிலே இடம் இருக்கிறது. சில இடங்களில் ஒரே சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால், இப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தில் இரட்டிப்பு சம்பளம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சாதாரணமாக எல்லாச் சட்டங்களிலும் இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் தான் தேசிய விடுமுறை நாட்களில் வேலை செய்தால், இரட்டிப்புச் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டுமென்று இந்த மசோதாவில் கண்டிருக்கிறது. ஹோட்டல் தொழிலாளிகள் தியாகம் செய்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. தியாகம் செய்வதைப்பற்றி மறுக்கவில்லை. ஹோட்டல் தொழிலாளிகள் கடுமையாக உழைக்கவேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் உழைக்கவில்லையென்றால் நாம் சாப்பிட முடியாது, நம் பசி தீர முடியாது. அந்த வகையில் அவர்கள் செய்வது தியாகமாகத்தான் இருக்கிறது. தேசிய விடுமுறை நாட்களில் வேடிக்கை பார்க்காமல் வேலை செய்தால் இரட்டைச் சம்பளம் கிடைக்கிறது என்றால், அவர்களுக்குப் பொருளாதார வகையிலே நலமாகத்தான் இருக்கமுடியும். அப்படிச் செய்வதில் கெடுதல் இல்லை. பேச்சுக்கு வேண்டுமானால் சொல்லலாம், அவர்கள் தியாகம் செய்வதாக. விடுமுறையை எப்படி உபயோகிப்பது என்பது வேறு விஷயம். அப்படி ஓவர் டைம் வேலை செய்வதாக இருந்தால், இரட்டைச் சம்பளம் கிடைக்கிறது. மற்றொரு நான் விடுமுறை வாங்கிக்கொள்வதோடு கூட, ஒரு நான் சம்பளமும் கிடைக்கிறது.

அதற்கு மேலே ஓவர் டைம் கேட்பதற்கு இடமில்லை, நியாயமில்லை. உணவு அலவன்ஸ் கொடுப்பது பற்றிச் சொல்லப்படுகிறது. சம்பளத்தோடு உணவு அலவன்ஸ் கொடுப்பது அல்லது கொடுப்பதில்லை என்று முன்னதாகவே காண்ட்ராக்ட் செய்து கொள்ள முடிந்தது. அந்த ஒப்பந்தத்தில் உணவு அலவன்ஸ் கொடுப்பது என்று இருந்தால் இப்போதுத் தருவார்கள். இதற்காக இந்தச் சட்டத்திலேயே அதைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்ற அவசியமும் இல்லை, முறையும் இல்லை. ஆகவே, இந்தத் திருத்தங்கள் எதையும் நான் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாமைக்காக வருந்துகிறேன்.

The amendments of Sri V. K. Kothandaraman and Sri S. Pakkirisami Pillai were put and lost.

Clause 2 was put and carried.

Clause 3 was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I move—

“That the Madras Catering Establishments (Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 40 of 1961) be passed.”

DEPUTY SPEAKER: Motion moved—

“That the Madras Catering Establishments (Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 40 of 1961) be passed.”

[15th November 1961]

* SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : கனம் அமைச்சரவர்கள் எந்தத் திருத்தத்தையும் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது என்று சொன்ன பிற்பாடு நாம் அதைப் பற்றி அதிகமாகப் பேசுவதற்கில்லை. ஆனாலும் கனம் அமைச்சரவர்கள், அரசாங்க அதிகாரிகள் இவர்கள் எல்லாம் ஒன்று கூடி விடுமுறை நாட்களில் இந்தத் தொழிலாளர்களை வேலை செய்யச் சொல்கிறபோது என்ன சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள்? என்ன அலவன்ஸ் கொடுக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும். பாரிஸ் நகரத்தைப் பற்றி அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படித்தான் இருக்கும் எல்லா தேசங்களிலும். நம் நாட்டில் மட்டும் வேறு விதமாக இருக்கும்படி செய்யாமல் சர்வதேச தொழிலாளர் இயக்கத்தின் விதிகளை இங்கே அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும். பத்தாம் பசுவியாக பழைய முறையிலேயே தொழிலாளர்கள் தர்மம் செய்யும்படியாக இருப்பது நியாயமாக இருக்காது. தொழிலாளர்கள் முன்னேறுவதனால்தான் நாட்டுக்கு நன்மை கிடைக்கும். நாடும் சுபிட்சமடையும். இப்படி சின்னஞ்சிறு சலுகைகளைக் கூட அந்தத் தொழிலாளிகளுக்கு நாம் கொடுக்காமல் பிற்போக்கான நிலைமையில் இருப்பது சரியல்ல. ஆகவே, இந்த மசோதா பிடிக்கவில்லை என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

SRI P. S. CHINNADURAI : மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்த மசோதாவை நிறைவேற்ற வேண்டாமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக் கொண்டு ஆளும் கட்சியினர் தங்களுக்குக்கிற மெஜாரிட்டியின் காரணமாக இதை நிறைவேற்றித் துணிந்தது மிகவும் வருந்தத்தக்கது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்தத் திருத்த மசோதாவிலே பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களுக்கு நன்மை ஏற்படப் போவதில்லை. பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களுடைய ஊதியத்தையும் அவர்களுக்குக் கிடைக்க விடாமல் செய்வதற்குத்தான் இந்த மசோதா காரணமாக அமையும். எப்படியும் இதை நிறைவேற்றியே தீர வேண்டுமென்று சர்க்கார் இருப்பதால் இந்தத் தருணத்தில் இதை விட அதிகமாகப் பேசிப் பயன் இல்லை. ஹோட்டல் முதலாளிகள்தான் என்ன செய்யப் போகிறார்கள். தங்கள் கல்லாவுக்குப் பின்னால் இருக்கக் கூடிய சாமி படங்களுக்கு அதிகமாகச் சூடம் கொளுத்தப் போகிறார்கள், இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றப் போகிற காரணத்தினால். அதைத் தவிர அரசாங்கத்துக்கும், அரசாங்கக் கட்சியினருக்கும் இதனால் பெரும் நன்மை விளையப் போவதில்லை. ஏதோ சில பேர் வந்து சொன்னார்கள் என்பதற்காக, அந்த முதலாளிகளுக்காகப் பெருவாரியான தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை புரியாத ஒரு மசோதாவை நாம் நிறைவேற்றுகிறோம். இது தவறு என்று மட்டும் குறிப்பிடுகிறேன்.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா நிறைவேற்றப்படுவதனால் ஹோட்டல் முதலாளிகளுக்கு எப்படி லாபம் ஏற்படப் போகிறது

15th November 1961] [Sri M. Bhaktavatsalam]

என்று புரியவில்லை. ஒன்றிரண்டு தேசிய விடுமுறை நாட்களில் தொழிலாளர்களை வேலை செய்யும்படி சொன்னால் ஒன்றுக்கிரண்டாகச் சம்பளம் கொடுத்து விடுகிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர் பக்கிரிசாமி பிள்ளை அவர்கள் ரொம்பப் பிற்போக்கான நோக்கத்தோடு இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார். நான் சொல்வேன்—இந்த அரசாங்கம் அவ்வப்போது தொழிலாளர்களுடைய நலனில் அக்கறை கொண்டு, தொழிலாளர் இயக்கத்தில் அக்கறை கொண்டு, அந்தத் தொழிலாளர்களுடைய தலைவராக இருந்து இன்று அமைச்சராக இருக்கிற ஒரு அமைச்சராலேயே பல மசோதாக்கள் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, இந்த அரசாங்கம் பத்தாம் பசலியாக இல்லை. பத்தாம் பசலியாக தெர்ழிலாளர் நலனில் இருக்கிறது என்று குற்றம் சாட்டுவதும் பொருந்தாது. எனக்கு முன்னால் இரண்டு தொழிலாளர் தலைவர்கள் பேசினார்கள். அவர்களுடைய பேச்சுத்தான் பத்தாம் பசலியானது என்று சொல்லலாமே தவிர, அரசாங்கத்தின் காரியங்கள் எல்லாம் முற்போக்கானது என்று தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the Madras Catering Establishments (Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 40 of 1961) be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(4) THE MADRAS INDUSTRIAL ESTABLISHMENTS (NATIONAL AND FESTIVAL HOLIDAYS) (AMENDMENT) BILL, 1961 (L.A. BILL NO. 41 OF 1961).

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Deputy Speaker, I beg to move—

“ That the Madras Industrial Establishments (National and Festival Holidays) (Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 41 of 1961) be taken into consideration.”

Sir, the Bill was introduced in the House on 19th September 1961. According to sub-section (1) of section 5 of the Madras Industrial Establishments (National and Festival Holidays) Act, 1958, every employee shall be paid wages for each of the holidays allowed to him under section 3. Under sub-section (3) of section 5 of the said Act an employee who is paid wages by the day or at piece-rates shall be entitled to be paid wages at the rates prescribed in that sub-section, for any holiday allowed under section 3, but no such employee shall be entitled to be paid any wages for any of the holidays allowed under section 3 other than the 26th January and the 15th August, if he has not completed a period of thirty days' continuous service immediately proceeding such holiday.

It has been represented that even workers who have put in long years of service are deprived of the benefit of the wages for the festival holidays granted under section 3 of the said Act as the